

Список використаних джерел:

1. В.М. Бабаєв, Сухонос М.К., Димченко О.В., Рудаченко О. О. Тараруєв. Інтернаціоналізація підприємництва та потенціал конкурентоспроможності регіонів. Комунальне господарство міст. Сер.: Економічні науки. – Вип.7(160). 2020, С.2-10.

ЗЕЛЕНА ЕКОНОМІКА ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ЕНЕРГЕТИКИ У ПІДПРИЄМНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

О. О. РУДАЧЕНКО, д-р екон.наук, проф.

І. САЗОНОВ, студент 2 курсу, ННІ Економіки і менеджменту
Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова

Екологічні загрози, що пов'язані зі зміною навколишнього середовища та зміною клімату, останніми роками посіли перше місце серед ризиків сталого розвитку суспільства. Про це свідчать документи ООН, її спеціалізованих організацій, рішення «Великої двадцятки» (G20), матеріали Всесвітнього економічного форуму. Всі зростаючі загрози поставили у пріоритет питання необхідності поступового зменшення негативного впливу на природу при підвищенні економічної ефективності. Саме тому на початку XXI століття почала набувати концепція «Зеленої економіки» [1].

«Зелена» економіка є балансом реалізації концепції сталого розвитку на більш ефективному енергоспоживанні та зменшенні впливу рівня вуглекислого газу (CO₂), зменшення шкідливого впливу на довкілля та розвитку соціально інтегрованого суспільства [2-3].

В Україні зелене енергетике почали використовувати з 2009 року як стимул для підприємницької діяльності. Це пояснюється зовнішніми загальносвітовими факторами такими як підвищення цін на нафту, обмеження пов'язані з використанням та політичний тиск з боку країн-експортерів нафти.

Тому, почали поступово переходити на «зелену енергетику» - використання енергії сонця, води, вітру, геотермальна енергія та біопаливо (біомаса). Вони також мають назву «відновлювальні джерела енергії». Їх активно вводять у підприємницьку діяльність.

У даний момент інституційна трансформація української економіки в напрямі її зеленого зростання має недостатньо цілеспрямований характер через недосконалість, невідповідність та неефективність наявних механізмів, а національна інституційна інфраструктура забезпечення «зеленого» зростання, не лише інструментарій для досягнення національних цілей, а й передумова успішної загальнодержавної політики. Для підтримки національних цілей та міжнародної спільноти, були створенні Цілі Сталого Розвитку.

Цілі Сталого Розвитку – ключові напрямки розвитку країн, що були ухвалені на Саміті ООН зі сталого розвитку, вони замінили Цілі розвитку тисячоліття, термін яких закінчився наприкінці 2015 року [29-30].

ЦСР засновані на офіційному документі Генеральної Асамблеї ООН «Перетворення нашого світу: Порядок денний в області сталого розвитку на період до 2030 року» (англ. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development), від 25 вересня 2015 року, оголошує новий план дій, метою якого є виведення світу на траєкторію сталого та життєстійкого розвитку. Вони поділяються на 17 Цілей і 169 завдань [29-30].

Таким чином, сучасні шляхи розвитку зеленої енергетики мають велику актуальність в контексті зміни клімату, енергетичної безпеки та сталого розвитку. Ось кілька ключових аспектів, що є надзвичайно важливими в розвитку зеленої економіки:

Зменшення викидів CO₂: Зелена енергетика, зокрема виробництво електроенергії з використанням відновлювальних джерел, допомагає значно знизити викиди парникових газів. Це стає ключовим чинником в зусиллях світової спільноти зменшити негативний вплив глобального потепління.

Диверсифікація енергетичного портфеля: Зелена енергетика дозволяє країнам розширити свій енергетичний портфель і зменшити залежність від традиційних джерел, таких як вугілля та газ. Це полегшує енергетичну безпеку і робить країни менш вразливими до коливань цін на енергоносії.

Економічні переваги: Розвиток зеленої енергетики веде до створення нових робочих місць, сприяє інноваціям та стимулює економічний розвиток. Відкриваються нові можливості для бізнесу, особливо в галузі виробництва технологій для використання відновлювальних джерел енергії.

Технологічний прогрес: Інвестиції в зелену енергетику стимулюють дослідження і розробку нових технологій. Це включає в себе покращення ефективності сонячних батарей, вітрових турбін, акумуляторів і систем зберігання енергії.

Глобальне партнерство: Співпраця між країнами у галузі зеленої енергетики сприяє глобальній стабільності. Спільні проекти та обмін технологіями допомагають створити спільні рішення для глобальних проблем, пов'язаних з енергетикою та зміною клімату.

Усі ці аспекти свідчать про те, що розвиток зеленої енергетики має величезне значення для сучасного суспільства, сприяючи вирішенню кліматичних викликів та сприяючи сталому економічному розвитку.

Список використаних джерел:

1. Косова Т.Д., Деєва Н.Е., Ползікова Г.В. Фінансова архітектура: потенціал розвитку для економіки, менеджменту, маркетингу. Інвестиції: практика та досвід. 2020. №14-15. С.10-16.

2. Цілі сталого розвитку. URL: <https://business.diia.gov.ua/handbook/sustainable-development-goals/cili-stalogo-rozvitku>

3. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text>